

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Ἀρχιμ. Γεωβάσιος Παρασκευόπουλος
Γεωγ. Θωμάς Παπαγιαννόπουλος
Νικόλαος Παπαχρήστου
Γεώργιος Σωτηρόπουλος
Ἄνδρ. Παπαγεωργακόπουλος
Θεολόγοι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ & ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

Ὁρθ. Χριστ. Ἐνωσιν Νέων Πατρῶν

Γραφεῖα: Γεροκωστοπούλου 60.

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΑΥΛΟΣ

Ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος θὰ θερμαίνει τὰ στίφη τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἐσταυρωμένου, δύο μεγάλοι μορφαὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, αἱ μορφαὶ τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων, τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Παύλου, θὰ πρόβάλωσι διὰ τῆς ἑορτῆς αὐτῶν πάντοτε διὰ μέσου τῶν αἰώνων, συγκινοῦσαι καὶ ἐνθαρρύνουσαι τοὺς ἀγῶνας τῶν Χριστιανῶν κατὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς εἰδωλολατρείας. Καὶ ὁμολογουμένως δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ ἀνάμνησις τῶν μεγάλων τούτων ἀνδρῶν τῆς Χριστιανισμοῦ ὀλοκλήρου, νὰ ἀφίνη ἀσυγκινήτους τοὺς χριστιανοὺς ἐκείνους, οἵτινες γνωρίζουσι τοὺς ἀτρύτους πόνους καὶ τοὺς ἀγῶνας, ὅλων βεβαίως τῶν Ἀποστόλων ἰδίως καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁμῶς, τῶν νῦν ἑορταζομένων πρωτοκορυφαίων, τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καὶ Παύλου—οἵτινες ἐντονώτερον εἰργάσθησαν δι' ὅλης αὐτῶν τῆς ζωῆς, διὰ τὴν φύτευσιν τοῦ δένδρου τῆς Χριστιανισμοῦ καὶ τὴν διατήρησιν αὐτοῦ, καθ' ἃ ἔνε τεύλατο ὁ Κύριος Ἰησοῦς. Ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν εὐρέθησαν δύο ἀντίθετοι ροπαὶ καὶ προσπάθειαι, αἵτινες φερόμεναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος ἀπὸ τὰς ἀντιθέτους αὐτῶν κατευθύνσεις καὶ ροπὰς, συνηντήθησαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος. Καὶ ὁ μὲν εἰς ὁ Πέτρος, διὰ τῆς ἀθανάτου αὐτοῦ ὁμολογίας ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τῆς Ἰουδαϊκῆς συναγωγῆς «Θεῷ μᾶλλον πειθαρχεῖν ἢ ἀνθρώποις» ἐχάραξε χρυσοῖς

γράμμασι, τοὺς κανόνας τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς καὶ ἀνεκτικότητος, ἀπέναντι τῶν ἀντιθέτων στοιχείων τοῦ κόσμου, δεικνύων εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Εὐαγγελίου τὸν δρόμον, ὃν ὀφείλουσι νὰ βαδίσωσι ὡς Χριστιανοὶ ἀπέναντι τῶν ἐμποδίων τοῦ κόσμου τῆς ἀμαρτίας, ἐν μέσῳ τῆς ἐκάστοτε ἀντιστρατενομένης ἀντιχριστιανικῆς ἀνθρωπότητος, εἰς τὴν διάδοσιν τῶν σωτηριῶν τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχῶν.

ὁ δὲ ἕτερος—ὁ Παῦλος—ὁ κατ' ἐξοχὴν τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ προκαλῆ τὰ δάκρυα τῶν Χριστιανικῶν ὀφθαλμῶν, λόγῳ θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀγῶνας Του διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ· ὁ διώκτης τῶν χριστιανῶν τῆς Δαμασκοῦ κατ' ἀρχάς, ὁ υἱὸς τῆς Ἐκστάσεως—κατὰ τὸν ψαλμῶδὸν Δαυὶδ—Ἐκεῖνος ὅστις ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, λόγῳ τῆς βροντῆς τῆς Δαμασκοῦ, ὡς ἀπανέρχεται ἐπὶ τὴν φωλεάν του, μετὰ κρωγμοῦ συμπίσεων τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ὁ ἀετὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἤθελεν ἀκούσει τρομερὸν κρότον καθ' ὃν χρόνον ἀμερίμῳ ὅλως διασχίζει τοὺς αἰθέρας τοῦ Οὐρανοῦ.

—Ἦτο καὶ ὁ Παῦλος ὁ ἀετὸς τῶν πατρικῶν του παραδώσεων ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὀποίων ἀποτόμως κατεβίβασεν αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς διὰ νὰ ἐξαπολύσῃ μετὰ ταῦτα τοῦτον τραφέντα διὰ τῶν ναμάτων Του, ὡς παρήγορον ἄγγελον τῆς ἀμαρτωλοῦ ἀνθρωπότητος τό-